

der vilde være nogen særlig Fare for Lovfor-
slagets Fremme. Jeg tror, at det ærede Medlem
vil gjøre den for ham sørgelige Erfaring ved Sa-
gens videre Behandling her i Thinget, at min
ærede Kollega fra Varde (Haastrop) og jeg have
mange Meningsfæller her i Salen angaaende dette
Forhold. Naar det ærede Medlem ikke mente,
at vi vare specielt sagkyndige i denne Sag,
hvorimod han glædede sig over, at de forskjel-
lige Haandværkerforeninger og Industriforeninger
omkring i Landet, ved deres Fællesrepræsentation
have givet Lovforlaget deres Tilslutning, skal jeg,
da jeg hører, at det ærede Medlem særlig hører
sig for Sagkundskaben paa dette Omraade, henlede
hans Opmærksomhed paa, at det dog ikke er fra
alle Sider, at de Industridrivende og Haand-
værkerne have givet Loven deres Tilslutning. Jeg
skal saaledes oplyse det ærede Medlem om, at
Rigsdagsskandelen for Helsingør (Thomsen) ifjor
indbragte et Andragende, der var undertegnet af
237 Næringsdrivende i Helsingør, hvori de an-
modede Rigsdagen om ikke at fremme denne Sag,
idet de udtale, at, hvis denne Lov blev gennem-
ført, vilde den ikke føre til det tilsigtede Maal,
det nemlig at ophjælpe Dygtigheden hos de for-
skjellige Næringsdrivende og Lærlinge og at hæmme
de med hele den bestaaende Ordning nu forbundne
Ulemper, men meget mere vilde føre til det sif-
mobbatte Resultat, idet den vilde formindste An-
tallet af de egentlige Haandværkslærlinge, paa-
lægge Mestrene nye, utaalelige Byrder, for Lærlin-
genes Bedkommende medføre en utaalelig Ind-
griben i deres personlige Frihed og Selobe-
stemmelsesret og altsaa blive til stor Skade for
de Næringsdrivende, som kom ind under Loven,
saavel Mestere som Lærlinge. Derfor andrage
de 237 Næringsdrivende i Helsingør indstændig
om, at denne Sag ikke maa blive fremmet. Det
ærede Medlem vil saaledes se, at min ærede
Kollega fra Varde og jeg ikke staa ene i vor Op-
fattelse af denne Sags Skadelighed, men at 237
ærede Medborgere i Helsingør, der synes at maatte
være særlig sagkyndige, dele vor Opfattelse. Det
er imidlertid mit Ønske, at Sagen maa blive
gjort til Gjenstand for Prøvelse i Udvalg, og jeg
vilde meget ønske, at Thinget maatte faae Leilighed
til ved 2den Behandling at give sin Opfattelse
af denne Sag tilkjende. Jeg skal, som sagt, ikke
komme videre ind paa Sagens Realitet; jeg hen-
holder mig til de Udtalelser, jeg fremkom med ifjor.

Wederfinch-Madsen: Naar det af
forskjellige ærede Lædere under de foregaaende
Forhandlinger her i Thinget er blevet gjort gjæl-
dende, at det under det nuværende Ministerium
ikke vil være rigtigt eller heldigt at komme ind
paa en saglig Drøftelse af de her i Thinget frem-
satte Lovforslag, med Undtagelse af Finantsloven,
kan jeg tildeels sympathisere med en saadan An-
skuelse. Jeg maa tilføje, at der ikke kan være

nogen særlig Lyst til at komme ind paa en Realitets-
behandling af foreslaaede Reformers, saalænge
dette nuværende Ministerium, som jo med Rette
betrægtes med stor Mistillid af hele Flertallet af
det danske Folk, ikke desto mindre tror at kunne
vedblive at lede og styre Landets Affærer. Naar
jeg derfor har begjært Ordet, er det ikke for ud-
særligt at komme ind paa nærværende Lovforslags
enkelte Paragrafer, hvortil der jo ogsaa iøvrigt
vil være faa meget mindre Anledning, som denne
Sag allerede i en tioligere Samling under en
1ste Behandling har været Gjenstand for en ud-
særlig og alsidig Drøftelse. Det er kun en enkelt
lille Paragraf, jeg vil tillade mig at gjøre til
Gjenstand for nogle faa Bemærkninger. Det er
en af de allermindste Paragrafer, men ikke desto
mindre ifølge min Mening ikke den mindst vig-
tige. Det er § 10, hvor der foreslaas, at Me-
stere skal tilholde Lærlingen i Læretiden at søge
Undervisning i en af de paa Stedet værende
tekniske eller Handelsstoler og dertil forunde ham
den fornødne Tid. Denne Paragraf forekommer
mig at være af en temmelig stor Betydning, idet
det jo vistnok maa erkendes, at, hvis Haandvær-
keren ikke skal være et blot og bart Redskab, som
Andre benytte, er det nødvendigt for ham, at han
ikke alene erholder en grundig Fagkundskab, men
at han ogsaa modtager en vis teknisk og merkan-
til Uddannelse. Jeg siger udtrykkelig en merkan-
til Uddannelse, fordi Nutidens Forbringere jo søge
med sig, at Haandværkeren ogsaa maa være i Stand
af en Handelsmand, idet han jo som oftest selv for-
handler sine egne Fabrikata. Jeg tror der-
for, det vil være af overordentlig stor
Betydning for Lærlingen, om han i sin Lære-
tid faar Leilighed til at frekventere en eller
anden Handelsstole, for at blive undervist
i merkantile Fag f. Ex. Bogføring, Handelsreg-
ning samt faae lidt Kjenndskab til Reguleret og maatte
til et fremmed Sprog. Dette har nu vistnok og
faa været det høitærede Ministeriums Mening,
men jeg tror dog, at i saa Tilfælde er denne
Paragraf ingenlunde tilstrækkelig. Naar der her
staar, at Mestere skal tilholde Lærlingen i Lære-
tiden at søge Undervisning, maa det meget for-
undre, at det ikke nærmere er specificeret, hvem
der skal betale for denne Undervisning, thi det er
dog vist ikke almindeligt, at Undervisning erhol-
des gratis. Naar altsaa Lærlingen, hans For-
mynder eller hans Forældre ikke have Raad til
at betale for Undervisningen, og paa den anden
Side Mestere heller ikke føler sig forpligtede til
at gjøre det, er jeg bange for, at denne Paragraf
slet ikke vil faae nogen Betydning, da Lærlingen
saa slet ikke vil erholde nogenformelt Undervis-
ning. I den Henseende var Arbejdskommissio-
nens Udkast mere tydeligt og klart affattet, idet
det her var bestemt, at Mestere skulde ikke alene
tilholde Lærlingen at erholde den fornødne tekniske
Uddannelse, men at han ogsaa skulde bestride de